

flægtigheder man vil komme, naar man ikke ved en flig Leilighed er rindelig forsynet med de Pengemidler, som høre til for at gjøre et saadant Skridt. Jeg vilde anse det for fuldstændig, uforvarsligt at imødegaa en saadan Situation som den, hvorom Taleren er, og at kaste sig midt i den, uden titde at have sørget for at have sin Kasse nogenlunde forsynet med det Nødvendigste, der absolut kræves ved en saadan Leilighed. Derfor, mine Herrer, var det efter min Overbevisning et uundgaaeligt Skridt, at Finantserne, naar man kunde forudsæ den Mulighed — og det en Mulighed, der slet ikke kunde siges at ligge saa fjernt — at det vilde være nødvendigt at sætte vor Hær paa Krigsfod og at udruste Flaaden, tidligst muligt fattes i stand til at have sin Kasse saaledes forsynet, at det blev muligt for den at yde, hvad der var nødvendigt, for at de for Fædrelandets Sifferhed nødvendige Foranstaltninger kunde træffes. — Jeg skal dernæst gaa over til det andet Punkt, hvorved Udvalgets Flertal har fremsat Bemærkninger; i hvilken Henseende det har faaet en vis Understøttelse af et æret Medlem, nemlig Folkethingsmanden for Svendborg Amts 1ste Valgkreds (C. B. Nyholm), hvis Betragtning af den hele Sag jeg forøvrigt fuldkomment anerkjender. Derimod tror jeg ikke, han har set fuldstændig rigtigt, naar han har henledet Opmærksomheden paa, at det vilde have været rigtigt, at man strax efter, at Foranstaltningen var besluttet, havde indkaldt Rigsdagen for at sanktionere den. Jeg tror, at det ærede Medlem saavel som Medlemmerne af Flertallet, forsaavidt de tiltræde denne Mening, tage fuldstændig fejl i saa Henseende. Saaledes som den politiske Situation var i August Maaned ifjor, og navnlig i den første Halvdel af August, da Skridtet maatte tages, tror jeg, det vilde have været en afgjørende Feil, om man paa det Standpunkt, hvorpaa man dengang stod, havde indkaldt Rigsdagen, thi dette var et Skridt, der kunde have medført meget uheldige Følger, og der var ingen Nødvendighed derfor. Det maa nemlig erindres, at vi dengang vare saaledes situerede i politisk Henseende, at vi havde taget en Beslutning, som Regjeringen maatte og burde tage, og der forelaa Intet, som fra

vor Side kunde motivere, at vi paakaldte nogen Medvirkning fra Rigsdagens Side. Stadfæstelsen af Loven om Kreditbeviser udtrævede ikke nogen umiddelbar Indkaldelse af Rigsdagen, thi det Skridt, der var Tale om at gjøre, var gjort. Det skulde have sin Godkjendelse af Rigsdagen; men enten denne blev raadspurgt ved denne Leilighed eller to Maaned senere, var i og for sig ligegyldigt. Dersom Regjeringen havde havt nogen Tvivl om, hvorvidt den Foranstaltning, den traf, var rigtig, kunde det have været af Interesse for den at indkalde Rigsdagen, for at denne saa snart som muligt og under det levende Indtryk af de Begivenheder, der nylig havde fundet Sted, kunde have bedømt Sagen med større Skaaksomhed; men saaledes som Forholdene vare, laa dette ikke Regjeringen paa Sinde; thi den holdt sig fuldstændig overbevist om, at Rigsdagen vilde erkjende, at det gjorte Skridt var et rigtigt og et godt Skridt. Regjeringen havde ikke den mindste Tvivl i saa Henseende. Selv om den af almindelige politiske Hensyn skulde have anset det for tilraadeligt at indkalde Rigsdagen, vilde den ikke i dette Hensyn have fundet en forøget Anledning dertil, idet den holdt sig forsikkert om, at Rigsdagen, naar den kom sammen, vilde erkjende, at det var et rigtigt og hensigtsmæssigt Skridt, den havde foretaget, nemlig det at udstede den foreløbige Lov. Jeg tror ikke, det i Almindelighed kan siges, at det fra Rigsdagens Standpunkt kan være af Vigtighed, at den, naar en foreløbig Lov er udstedt, snarest muligt bliver indkaldt, om jeg end ikke tør paastaa, at der ikke kan indtræffe saadanne Tilfælde. I Almindelighed kan det vel ligge Regjeringen paa Sinde at faa et saadant Skridt godkjendt, men fra Rigsdagens Standpunkt synes det mig, det har mindre Betydning. Saaledes tror jeg altsaa at have besvaret de Punkter, som i den foreliggende Sag kunne siges at have nogen egentlig konstitutionel Betydning. Jeg tror, at det ved en rolig Betragtning af de Data, her foreligge, vil ses, at den Begjæring, som er stillet af Regjeringen om, at man vil stadfæste den foreløbige Lov af 1ste August forrige Aar, er tilstrækkelig godt motiveret. — Jeg kommer nu